

ligeaa tidt kan siges at være et fremmed Ord, som f. Ex. Ordet „Interesse“ eller lignende Betegnelser. Fremdeles foreslaaer Udvalget, at „Mandskab“ skal forandres til „Personale“; dette er foreslaaet ikke af ond Villie imod Ordet „Mandskab“, men fordi dette Ord ikke korrekt betegner, hvad det skal; ved „Mandskab“ betegner man væsentlig det underordnede Personale, medens det, hvis det blev indsat i Lovforslaget, vilde komme til at gaae paa det hele Indbegreb af de under Politiet ansatte Folk, og det har man troet korrektest at udtrykke ved Ordet „Personale“. Desuden, hvor der er Tale om kvindelige Medhjælpere, som f. Ex. i § 5, er det ikke heldigt at opføre dem under Betegnelsen „Mandskab“. Derfor have vi foreslaaet at vende tilbage til Udkastets oprindelige Ord, og naar det er skeet paa eet Sted, saa maa det skee paa alle Steder.

Dette altsaa med Hensyn til de sproglige Ændringer. Forslaget under Nr. 4, som gaaer ud paa, at der ikke som hidtil i § 4 skal staae opført en Ræge „ved det udøvende Politii“, men kun „ved Politiet“, er egentlig ikke stort Andet end en Redaktionsforandring, men der knytter sig dog dertil nogle Betragtninger, som ere henteede fra Sagens Realitet. Naar man gaaer Loven igjennem, vil man finde flere saadanne Udtryk, som „enhver ved Politiet Ansat“, „den ved Politiet Ansatte“, og saa tillægges der disse Folk visse Forpligtelser, visse Bemyndigelser og Rettigheder, saaledes f. Ex. den at kunne anholde Folk, undersøge dem paa deres Person, begjære sig indladte i Huus osv. Man har nu ikke fundet det heldigt at bestemme, at Rægen skulde gaae ind under den almindelige Regel om slige Berettigelser eller Forpligtelser for Politiet. Vel troer jeg ikke, at dette vilde medføre nogen Fare, thi Rægen vil neppe søle sig opfordret til at anholde Folk eller bryde ind i Huus, og selv om det skee, vilde dermed ikke være forbundet nogen Betænkelse, da han jo saa vilde være underkastet det samme Ansvar og de samme Forpligtelser som det øvrige Politipersonale. Men det er dog vist-

nok rigtigst at lade Ordet „udøvende“ falde bort, hvor Rægens Stilling første Gang bestemmes, og dertil sigter Ændringsforslaget. — Forslaget under Nr. 5 har Udvalgets Mindretal atter bragt ind; det er det Forslag, som ved forrige Behandling blev forkastet, men da Forkastelsen skee med 38 Stemmer mod 30, og da Forskjellen i Stemmeantallet saaledes ikke var meget stort, have vi meent at burde forelægge det igjen til Thingets Afgjørelse, idet vi henholde os til — og jeg troer at kunne sige det Samme paa Fleertallets Begier — de Forhandlinger, som derom fandt Sted ved anden Behandling, og som forhaabentlig vilde være i frist Erindring hos den ærede Forsamling. — Forslaget under Nr. 7, som gaaer ud paa, at der i § 6, andet Afsnit, Linie 2, indsættes mellem „lavere“ og „alene“ et „og“, har til Hensigt noget at fjerne de Betæneligheder, som navnlig fremkom fra det ærede Medlem for Hjørring (Ovstegaard); vi have antaget, at Indsættelsen af dette lille Ord vilde gjøre Meningen af Lovens Bestemmelse noget tydeligere. Naar der nu staaer, at de høiere Poster besættes „i Reglen ved Oprykning fra de lavere, alene efter Duellighed og ikke efter Tjenesteaar“, saa kunde det være tvivlsomt, hvorledes disse Ord „i Reglen“ skulde forståes, men Meningen kommer klarere frem, naar der staaer: „de høiere Poster besættes i Reglen ved Oprykning fra de lavere og alene efter Duellighed“ o. s. v., saa at jeg antager, at denne lille Ændring vil fjerne den ærede Rigsdagsmands Betænkelse. — Under § 8, der, som den ærede Forsamling vil erindre, er en ny Paragraf, som kom ind ved anden Behandling, er der foreslaaet en Tilføining, der knytter sig til det Punkt i Paragrafen, hvor der er sagt, at Straffen for Overtrædelse af Vedtægten kun maa være Bøder indtil 50 Rd. Det er nemlig fremhævet fra kompetent Side, at denne Regel ikke vil kunne gjælde i den Almindelighed, hvori den er opstillet, idet Børn, som jo ikke antages at besidde Formue, ikke kunne straffes med Bøder, men ere undergivne andre Bestemmelser, og heller ikke kunne